

“मीठे बच्चे- आफ्नो तकदिर उच्च बनाउनु छ भने कसैसँग कुरा गर्दा, देख्दा बुद्धिको योग एक बाबासँग लगाऊ ।”

प्रश्न:- नयाँ दुनियाँ स्थापनाको लागि निमित्त बनेका बच्चाहरूलाई बाबाको कुनचाहिँ निर्देशन मिलेको छ ?

उत्तर:- प्यारा बच्चाहरू ! तिम्रो यस पुरानो दुनियाँसँग कुनै सम्बन्ध छैन । आफ्नो दिल यस पुरानो दुनियाँसँग नलगाऊ । जाँच गर- मैले श्रीमतको विपरीत कर्म त गर्दिनँ ? रूहानी सेवाको निमित्त बनेको छु ?

गीत:- भोलेनाथ से निराला.....

ओम् शान्ति । अब गीत सुन्ने कुनै आवश्यकता रहँदैन । गीत अक्सर गरेर भक्तले नै गाउँछन् र सुन्छन् । तिमीले त पढाइ पढ्छौ । यी गीतहरू पनि खास बच्चाहरूको लागि नै निकलेका छन् । बच्चाहरूले जान्दछन्- बाबाले हाम्रो तकदिर श्रेष्ठ बनाइरहनु भएको छ । अब हामीले बाबालाई नै याद गर्नु छ र दैवीगुण धारण गर्नु छ । आफ्नो चार्ट हेर्नु छ- जम्मा हुन्छ अथवा घाटा भइरहन्छ ? मभित्र कुनै कमजोरी त छैन ? यदि आफ्नो तकदिरमा घाटा पार्ने कुनै कमजोरी छ भने त्यसलाई हटाइदिनुपर्छ । यस समय हरेकले आफ्नो तकदिर श्रेष्ठ बनाउनु छ । तिमीले सम्झाउँछौ- हामी यस्ता लक्ष्मी-नारायण बन्न सक्छौ, यदि एक बाबा सिवाय अरू कसैलाई याद गर्दैनौ भने । कसैसँग कुरा गर्दा, देख्दा बुद्धिको योग वहाँ एक बाबासँग लागिरहोस् । हामी आत्माहरूले बाबालाई नै याद गर्नु छ । बाबाको आज्ञा मिलेको छ । म बाहेक अरू कसैसँग दिल नलगाऊ र दैवीगुण धारण गर । बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- तिम्रो अब ८४ जन्म पूरा भएको छ । अब फेरि तिमी गएर राजाईमा पहिलो नम्बर लेऊ । यस्तो नहोस्- राजाईबाट गिरेर प्रजामा जानु परोस्, प्रजामा पनि तल जानु परोस् । होइन, आफ्नो जाँच गरिराख । यो समझ बाबा बाहेक अरू कसैले दिन सक्दैन । बाबालाई, टिचरलाई याद गर्नाले डर रहन्छ । यस्तो नहोस्, हामीलाई कुनै सजाय मिलोस् । भक्तिमा पनि सम्झन्छन्- पाप कर्म गर्नाले हामी सजायको भागी हुन्छौ । बडे बाबाको निर्देशन त अहिले नै मिल्छ, जसलाई श्रीमत भनिन्छ । बच्चाहरूले जान्दछन्- श्रीमतबाट हामी श्रेष्ठ बन्छौ । आफ्नो जाँच गर्नु छ । कहीं कतै हामी श्रीमतको विपरीत त केही गर्दैनौ ? जुन कुरा राम्रो लाग्दैन त्यो गर्नु हुँदैन । राम्रो र नराम्रोलाई त अब बुझेका छौ, पहिले बुझेका थिएनौ । अहिले तिमी यस्तो कर्म सिक्छौ जुन फेरि जन्म-जन्मान्तर कर्म अकर्म बन्छन् । यस समयमा त सबैमा ५ भूतको प्रवेशता छ । अब राम्रोसँग पुरुषार्थ गरेर कर्मातीत बन्नु छ । दैवीगुण पनि धारण गर्नु छ । समय नाजुक हुँदै जान्छ, दुनियाँ बिग्रिदै जान्छ । दिन-प्रतिदिन बिग्रिदै जान्छ । यस दुनियाँसँग तिम्रो मानौं सम्बन्ध नै छैन । तिम्रो सम्बन्ध छ नयाँ दुनियाँसँग, जुन स्थापना भइरहेको छ । तिमी जान्दछौ- हामी निमित्त बन्छौ नयाँ दुनियाँको स्थापना गर्न । जो लक्ष्य उद्देश्य सामुन्ने छ त्यस्तै बन्नु छ । भित्र कुनै पनि आसुरी गुण हुनु हुँदैन । रूहानी सेवामा लागिरहेमा उन्नति धेरै हुन्छ । प्रदर्शनी, म्यूजियम आदि बनाउँछन् । सम्झन्छन्- धेरै मानिसहरू आउनेछन्, उनीहरूलाई बाबाको परिचय दिनेछौ, फेरि उनीहरू पनि याद गर्न थाल्छन् । सारा दिन यही ख्याल चलिरहोस् । सेन्टर खोलेर सेवालालाई बढाऔं, यी रत्नहरू सबै तिम्रो पासमा छन् । बाबाले दैवी गुण पनि धारण गराउनुहुन्छ र खजाना दिनुहुन्छ ।

तिमी यहाँ बसेका छौ, बुद्धिमा छ- सृष्टिको आदि, मध्य, अन्त्यलाई जान्दछौं। पवित्र पनि रहन्छौं। मनसा, वाचा, कर्मणा कुनै खराब कर्म नहोस्। त्यसको पूरा जाँच गर्नु छ। बाबा आउनु भएको हो नै पतितहरूलाई पावन बनाउन। त्यसको लागि युक्ति पनि बताउनु हुन्छ। त्यसमा नै रमण गरिरहनु छ। सेन्टर खोलेर धेरैलाई निमन्त्रणा दिनु छ। प्रेमले बसेर सम्भाउनु छ। यो पुरानो दुनियाँ खतम हुनु छ। पहिला त नयाँ दुनियाँको स्थापना धेरै आवश्यक छ। स्थापना हुन्छ संगममा। यो पनि मनुष्यहरूलाई थाहा छैन- अहिले संगम हो। यो पनि सम्भाउनु छ- नयाँ दुनियाँको स्थापना पुरानो दुनियाँको विनाश, त्यसको अहिले संगम हो। नयाँ दुनियाँको स्थापना श्रीमतमा भइरहेको छ। बाबा बाहेक अरू कसैले नयाँ दुनियाँको स्थापनाको मत दिन सक्दैन। बाबाले नै आएर तिमी बच्चाहरूबाट नयाँ दुनियाँको उद्घाटन गराउनुहुन्छ। एकलै त गर्नुहुन्न। सबै बच्चाहरूको मदत लिनुहुन्छ। उनीहरूले उद्घाटन गर्न मदत लिदैनन्। आएर कैंचीले रिबन काट्छन्। यहाँ त्यो कुरा छैन। यसमा तिमी ब्राह्मण कुल भूषण सहयोगी बन्छौ। सबै मनुष्य मात्र बाटो अलमलिएका छन्। पतित दुनियाँलाई पावन बनाउनु- यो बाबाको नै काम हो। बाबाले नै नयाँ दुनियाँको स्थापना गर्नुहुन्छ, जसको लागि रूहानी ज्ञान दिनुहुन्छ। तिमी जान्दछौ- बाबाको पासमा नयाँ दुनियाँको स्थापना गर्ने युक्ति छ। भक्ति मार्गमा उहाँलाई पुकार्छन् नि- हे पतित-पावन आउनुहोस्। शिवको पूजा पनि गरिरहन्छन्। तर पतित-पावन को हुनुहुन्छ? यो जान्दैनन्। दुःखमा याद त गर्छन् हे भगवान्, हे राम। राम पनि निराकारलाई नै भनिन्छ। निराकारलाई नै उच्च भगवान् भन्छन्। तर मनुष्य धेरै अलमलिएका छन्। बाबाले आएर निकाल्नु भएको छ। जसरी कुइरोमा मनुष्य अलमलिन्छन् नि। यो त हो बेहदको कुरा। धेरै ठूलो जंगलमा आएर अलमलिएका छन्। तिमीलाई पनि बाबाले महसुस गराउनु भएको छ- हामी कुन जंगलमा थियौं। यो पनि अहिले थाहा भएको छ- यो पुरानो दुनियाँ हो। यसको पनि अन्त्य छ। मनुष्यले त बिलकुल बाटो जान्दै जान्दैनन्। बाबालाई पुकारिरहन्छन्। तिमीले अब पुकार्दैनौ। अहिले तिमी बच्चाहरूले ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दछौ। त्यो पनि नम्बरवार। जसले जान्दछन्, उनीहरू धेरै खुशीमा रहन्छन्। अरूलाई पनि बाटो बताउन तत्पर रहन्छन्। बाबाले त भनिरहनुहुन्छ- ठूला-ठूला सेन्टर खोल। चित्र ठूला-ठूला भयो भने मनुष्यले सहज बुझ्न सक्छन्। बच्चाहरूको लागि नक्शा अवश्य चाहिन्छ। बताउनुपर्छ- यो पनि विद्यालय हो। यहाँका यी अचम्मका चित्र हुन्, ती विद्यालयका नक्शाहरूमा त हदका कुरा हुन्छन्। यो हो बेहदको कुरा। यो पनि पाठशाला हो, जसमा बाबाले हामीलाई सृष्टिको आदि, मध्य, अन्त्यको रहस्य बताएर लायक बनाउनु हुन्छ। मनुष्यबाट देवता बन्ने यो ईश्वरीय पाठशाला हो। लेखिएको नै छ ईश्वरीय विश्व विद्यालय। यो हो रूहानी पाठशाला। केवल ईश्वरीय विश्व-विद्यालयबाट मात्र मनुष्यले बुझ्न सक्दैनन्। युनिभर्सिटी पनि लेख्नुपर्छ। यस्तो ईश्वरीय विश्व-विद्यालय अरू कुनै छैन। बाबाले कार्ड देख्नु भएको थियो। केही शब्द लेख्न भुलेका थिए। बाबाले कति चोटि भन्नु भएको छ प्रजापिता शब्द अवश्य लेख तैपनि बच्चाहरूले भुल्छन्। पूरा लेख्नुपर्छ, जसबाट मनुष्यहरूलाई थाहा होस्- यो ईश्वरीय ठूलो कलेज हो। बच्चाहरू जो सेवामा उपस्थित छन्, जो राम्रा सेवाधारी छन्, उनीहरूलाई पनि दिलमा रहन्छ- हामी फलानो सेन्टरलाई गएर उठाऔं, सेलाएको छ, उनीहरूलाई जगाऔं किनकि माया यस्तो छ जसले घरी-घरी सुताइदिन्छ। म स्वदर्शन चक्रधारी हुँ, यो पनि बिसिन्छन्।

मायाले धेरै बाधा पाछै। तिमी युद्धको मैदानमा छौ। मायाले शिर घुमाएर उल्टोतिर नलैजाओस्, यसको धेरै सम्हाल गर्नु छ। मायाको तूफान त सबैलाई लाग्छ। साना अथवा ठूला सबै युद्धको मैदानमा छौ। पहलमानलाई मायाको तूफानले हल्लाउन सक्दैन। त्यो अवस्था पनि आउनेवाला छ।

बाबाले सम्झाउनु हुन्छ— समय बडो खराब छ, हालत बिग्रेको छ। राजाई त सबै खतम हुनेवाला छ। सबैलाई हटाइदिन्छन्। फेरि सारा दुनियाँमा प्रजाको प्रजामाथि राज्य हुन्छ। तिमीले आफ्नो नयाँ राजाई स्थापना गर्छौं अनि यहाँ राजाईको नाम पनि खतम हुन्छ। पंचायती राज्य हुँदै जान्छ। जब प्रजाको राज्य हुन्छ तब आपसमा लड्छन्, भगडा गर्छन्। स्वराज्य अथवा रामराज्य त वास्तवमा छँदै छैन यसैले सारा दुनियाँमा लडाई-भगडा भइरहन्छ। आजकल त सबै ठाउँमा हंगामा छ। तिमीले जान्दछौ— हामीले आफ्नो राजाई स्थापना गरिरहेका छौं। तिमीले सबैलाई बाटो बताउँछौ। बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर। बाबाको यादमा रहेर अरूलाई पनि यो सम्झाउनु छ— देही-अभिमानि बन। देह अभिमान छोड। यस्तो होइन— तिमीहरू सबै देही-अभिमानि बनेका छौ। छैनौ, अब बन्नु छ। तिमीले पुरुषार्थ गर्छौं, अरूलाई पनि गराउँछौ। याद गर्ने कोसिस गर्छन् फेरि बिसिन्छन्। पुरुषार्थ यो नै गर्नु छ। मुख्य कुरा हो बाबालाई याद गर्नु। बच्चाहरूलाई कति सम्झाउँछु। ज्ञान धेरै राम्रो मिल्छ। मुख्य कुरा हो पवित्र रहनु। बाबा पावन बनाउनु आउनु भएको छ, त्यसैले फेरि पतित बन्नु छैन, यादले नै तिमी सतोप्रधान बन्छौ। यो भुल्नु छैन। मायाले यसमा नै विघ्न पाछै र भुलाइदिन्छ। रात-दिन यही धुन लागिरहोस्— हामी बाबालाई याद गरेर सतोप्रधान बनौं। याद यस्तो पक्का होस्, पछि गएर एक बाबा बाहेक अरू कसैको याद नआओस्। प्रदर्शनीमा पनि सबैभन्दा पहिले यो सम्झाउनुपर्छ— उहाँ हुनुहुन्छ सबैका पिता उच्चभन्दा उच्च भगवान्। सबैका पिता पतित-पावन सद्गति दाता उहाँ हुनुहुन्छ। उहाँ नै स्वर्गका रचयिता हुनुहुन्छ।

अहिले तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— बाबा आउनुहुन्छ नै संगममा। बाबाले नै राजयोग सिकाउनु हुन्छ। पतित-पावन एक बाबा सिवाय अरू कोही हुन सक्दैन। सबैभन्दा पहिले त बाबाको परिचय दिनुपर्छ। एक-एकलाई यसरी एउटा चित्रमा बसेर सम्झाउँदै गर्छौं भने यति ठूलो भीडलाई कसरी सम्झाउन सक्छौ? तर सबैभन्दा पहिले बाबाको चित्रमा सम्झाउनु मुख्य हो। सम्झाउनुपर्छ— भक्ति छ अथाह, ज्ञान त एक छ। बाबाले कति युक्तिहरू बच्चाहरूलाई बताइरहनुहुन्छ। पतित-पावन एक बाबा हुनुहुन्छ। बाटो पनि बताउनु हुन्छ। गीता कहिले सुनाउनुभयो? यो पनि कसैलाई थाहा छैन। द्वापर युगलाई कुनै संगमयुग भनिदैन। युगे-युगे त बाबा आउनुहुन्न। मनुष्य त बिल्कुलै अलमलिएका छन्। सारा दिन यो नै ख्याल चल्छ, कसरी-कसरी सम्झाउने? बाबालाई निर्देशन दिनु पर्ने हुन्छ। टेपबाट पनि मुरली पूरा सुन्न सक्छौ। कसै-कसैले भन्छन्— हामी टेपद्वारा मुरली सुनिरहेका छौं, किन डाइरेक्ट गएर नसुन्ने, यसैले सम्मुख आउँछन्। बच्चाहरूलाई धेरै सेवा गर्नु छ। बाटो बताउनु छ। प्रदर्शनीमा आउँछन्। राम्रो छ, राम्रो छ पनि भन्छन्, फेरि बाहिर गएपछि मायाको वायुमण्डलमा सबै उडिहाल्छ। स्मरण गर्दैनन्। उनीहरूको फेरि सम्हाल गर्नुपर्छ। बाहिर गएपछि फेरि मायाले खिँच्छ। कामधन्दामा लागिहाल्छन् यसैले मधुवनको गायन छ। तिमीलाई त अहिले समझ मिलेको छ। तिमीले वहाँ पनि गएर सम्झाउँछौ। गीताको भगवान् को हुनुहुन्छ? पहिले त तिमी पनि यसरी नै गएर शिर निहुराउथ्यौ। अहिले त तिमी बिल्कुलै बदलिएका छौ। भक्ति छोडिदिएका छौ। तिमी अहिले मनुष्यबाट देवता बनिरहेका छौ। बुद्धिमा सारा ज्ञान छ।

२०७२ पौष १५ बुधवार ३०-१२-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

अरूले के जानुन् प्रजापिता ब्रह्माकुमार, कुमारीहरू को हुन् ? तिमीले सम्झाउँछौ— वास्तवमा तिमी पनि प्रजापिता ब्रह्माकुमार कुमारी हौ । यस समयमा नै ब्रह्माद्वारा स्थापना भइरहेको छ । ब्राह्मण कुल पनि अवश्य चाहिन्छ नि । संगममा नै ब्राह्मण कुल हुन्छ । पहिले ब्राह्मणहरूको चोटी प्रख्यात थियो । चोटी वा जनैबाट चिन्दथे यो हिन्दू हो । अब त यी निशानीहरू पनि छैनन् । अहिले तिमी जान्दछौ— हामी ब्राह्मण हौं । ब्राह्मण बनेपछि फेरि देवता बन्न सक्छौं । ब्राह्मणहरूले नै नयाँ दुनियाँ स्थापना गरेका हुन् । योगबलबाट सतोप्रधान बनिरहेका छन् । आफ्नो जाँच गर्नु छ । कुनै पनि आसुरी गुण नहोस् । नुनपानी बन्नु छैन । यो त यज्ञ हो नि । यज्ञबाट सबैको समहाल भइरहन्छ । यज्ञमा सम्हाल्नेवाला ट्रस्टी पनि रहन्छन् । यज्ञको मालिक त हुनुहुन्छ शिवबाबा । यी ब्रह्मा पनि ट्रस्टी हुन् । यज्ञको सम्हाल गर्नुपर्छ । तिमी बच्चाहरूलाई जे चाहिन्छ यज्ञबाट लिनु छ । अरू कसैबाट लिएर पहिच्यौ भने त्यो याद आइरहन्छ । यसमा बुद्धिको लाइन बडो क्लियर हुनुपर्छ । अब त फर्केर जानु छ । समय धेरै कम छ यसैले यादको यात्रा पक्का रहोस् । यही पुरुषार्थ गर्नु छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) आफ्नो उन्नतिको लागि रूहानी सेवामा तत्पर रहनु छ । जति पनि ज्ञान रत्न मिलेका छन् त्यसलाई धारण गरेर अरूलाई गराउनु छ ।
- २) आफ्नो जाँच गर्नु छ— मभित्र कुनै आसुरी गुण त छैन ? म ट्रस्टी बनेर रहन्छु ? कहिले नुनपानी त बन्दिनँ ? बुद्धिको लाइन क्लियर छ ?

वरदानः— शुभ चिन्तनद्वारा ज्ञान सागरमा समाहित हुने अतीन्द्रिय सुखको अनुभवी भव

जसरी सागर भित्र रहने जीवजन्तु सागरमा समाहित हुन्छन्, बाहिर निकलन चाहँदैनन् । माछा पनि पानी भित्र रहन्छ, सागर वा पानी नै उसको संसार हुन्छ । यसैगरी तिमी बच्चाहरू पनि शुभ चिन्तनद्वारा ज्ञान सागर बाबामा सदा समाहित भइराख । जबसम्म सागरमा समाहित भएको अनुभव गर्दैनौ तबसम्म अतीन्द्रिय सुखको भूलामा भुल्ने, सदा हर्षित रहने अनुभव गर्न सक्दैनौ । यसको लागि स्वयंलाई एकान्तवासी बनाऊ अर्थात् सर्व आकर्षणको भाइब्रेसनबाट अन्तर्मुखी बन ।

स्लोगनः— आफ्नो चेहरालाई यस्तो मोबाइल म्यूजियम बनाऊ, जसमा बाबा बिन्दु देखियोस् ।